

« дователно были Монголи, Татаре, или Финни т. е. Чу-
 « ди, трѣба да ся напустятъ и отхвърлятъ като съвсѣмъ
 недоказани. » Ако ли сме слѣдъ това приложили и друго
 заключеніе « че трѣба да ся държимъ здраво за онова що
 « сичкити ветхы и Унномъ современни писатели ны ка-
 « звать, че *Унскити първи жилища были въ Асійскѣмъ*
 « *зовомъ Сарматіѣ,* » това второ заключеніе ни сме го
 искарали, както ся види, не отъ Савельево то речено упо-
 глословіе, и отъ недоказаніето на противныты Дегішевы и
 Клапрооовы мѣнія, и отъ свидѣлствата на современны-
 ты Унномъ писатели.

Доволно ся уже прострехмы връхъ тойзи предмѣтъ
 и трѣба да го оставимъ, за да минемъ къмъ вториятъ.

Предметъ и отдѣлъ II

И тука нашій критикъ, за да докаже ужъ че не было
 истина онова що сме ни писали и съ доказателства под-
 твърдили че Българскитѣ първоначални жилища
 были въ Асійскѣмъ Сарматіѣ, и че были тождественни съ
 Уннскы-ты тамо жилища, прави като въ първытъ си отдѣлъ,
 сирѣчь захващящъ да докаже недостоверны и ничтожны
 нашыты доказателства, за да може свободно веке да
 заключи, нека е и безъ никакво свое доказаніе, че
 Българети не живѣли отъ веко въ Асійскѣмъ Сарматіѣ,
 че жилищата имъ не были тождественны тамъ съ
 Уннскыты, и че Българе и Унни не были единъ и
 тойже народъ.

За да покаже искусство въ критикѣмъ си и да убѣди
 по-лесно читателтъ, г. Дриновъ отъ приведениыты ны за
 доказателство писатели оставя най-първытъ и най-вет-
 хыятъ Суріанинъ Миръ Апасъ Катина, който писалъ въ
 2-ый вѣкъ преди Христа, и захваща отъ Вузантійцыты
 Никифора и Теофана, които сж ся преставили въ началѣ
 9-го вѣка по Христа, и отъ Никифора Григора който жи-
 вѣлъ въ 14-ый вѣкъ, за да може послѣ по правдоподобно
 да попыта: « могли ли съ тѣзи писатели да знаѣтъ, што
 « са е чинило 500 и 1,000 годинъ прѣди тѣхъ въ А-
 « зійската Сарматіѣ? » а послѣ прилага: « който ште, иъка
 « имъ премема свидѣлствата за несъмнѣни, но ты чита-